

Sevdaya Tövbe

— Gözyaşı · 26 Eylül 2014

Ruhun ruhuma değdi tutuşturdu bir anda
Gizli gizli yanarak alev oldu yüreğim
Kavrulan ciğerime nefes oldun bu canda
Zannetme sessiz sakın tali yoldu yüreğim
Nice savaşlar görmüş ölü diyarıydım ben
Onca ölen ruhlarda yalnız bendim üşüyen.

Yaban taşa tutunan bir sarmaşık misali
Isınmayan ellerim tutundu ellerine
İstedim yeni baştan yazalım bu masalı
Kelimeler uçtu karıştı yellerine
Savrulduk birdenbire ayrı ayrı yollara
Uzaktan yanıp sönen yıldızın kollara.

Şimdi kayan yıldızlar yüreğimden geçiyor
Tanıdık birkaç cümle arıyor bakışlarım
Aşk diye yanan dudak ayrılıklar içiyor
Sen diye yalnızlığı sarıyor bakışlarım
Koklamaya kıyamam dediğim aşk çiçeğim
Sen söyle hangi bağda özlemleri biçeyim.

Gülen yüzün gördükçe başkasının yanında
Depremler oluşuyor yüreğimin içinde
Kaçmak mübah mı sence yiğitliğin şanında
Çekip gitsem diyorum ölüm yok ya ucunda
Kaleşlik yüreğime ağır geldi be yavrum

Bundan sonra bir daha sevdana tövbe yavrum.

Yakıştı mı bilmem ki verdiğin sözü yemek
Buraya kadar mıydı sevdim diyen dillerin
Her şey gibi anladım sevdan da yalan demek
Şimdi varsın tutsunlar yaban çiçek ellerin
Manolya gülüşümü heba ettim ben sana
Taşımak ağır geldi kıyıverdin bu cana.

Gözyaşı